

ECHO PRZEDSZKOLA

WIADOMOŚCI, AKTUALNOŚCI, WYDARZENIA
Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 7
Gazetka Samorządowego Przedszkola nr 23 w Krakowie
Nr 4/ Kwiecień 2021 Egzemplarz bezpłatny

Co ty kwietniu pleciesz?

Zimy nie ma wiosną.

Popatrz, motyl i biedronka,

Chcą opalać się na słońku.

Kwiecień – plecień, co przeplata,

Trochę zimy, trochę lata.

Trochę lata będzie zimą,

Schowaj się pod peleryną.

Chcemy do przedszkola,

Iść bez parasola.

Wietrzyk wieje, świeci słońce,

Żaby skaczą już na łące.

Kwiecień – plecień, co przeplata,

Trochę zimy, trochę lata.

Trochę lata będzie zimą,

Schowaj się pod peleryną.

Kwiecień – czwarty miesiąc w roku, według kalendarza gregoriańskiego ma 30 dni.

Kwiecień jest wiosennym miesiącem na półkuli północnej, a jesiennym na półkuli południowej.

Kwiecień zawsze zaczyna się w ten sam dzień tygodnia co lipiec, a w latach przestępnych dodatkowo także co styczeń.

Nazwa miesiąca (według Aleksandra Brücknera) pochodzi od kwitnących wtedy kwiatów

Ważne daty w kwietniu

1 kwietnia (czwartek)

Międzynarodowy Dzień Ptaków, Prima Aprilis, Wielki Czwartek

2 kwietnia (piątek)

Światowy Dzień Autyzmu, Międzynarodowy Dzień Książki Dla Dzieci, Wielki Piątek

3 kwietnia (sobota)

Wielka Sobota

4 kwietnia (niedziela)

Wielkanoc

5 kwietnia (poniedziałek)

Poniedziałek Wielkanocny

22 kwietnia (czwartek)

Międzynarodowy Dzień Ziemi

WIELKANOC OCZAMI DZIECKA

Wielkanoc dla dzieci może być radosnym przeżyciem. Wystarczy, że umiejętnie wytłumaczysz dziecku, co świętujecie i dlaczego jest to tak znaczące wydarzenie w waszym życiu. Wspólne spędzanie czasu i pielęgnowanie tradycji to przepis na to, aby twoje dziecko miało wspaniałe wspomnienia z dzieciństwa.

Wielkanoc w tradycji chrześcijańskiej to najważniejsze święto religijne. Obchodzona jest **w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca**. Jest świętem ruchomym. Wielkanoc najwcześniej może przypadać 22 marca, a najpóźniej 25 kwietnia.

Nie trzeba czekać, aż maluch podrośnie, aby wyjaśnić mu sens Wielkanocy. Już całkiem małemu brzdącowi można powiedzieć, że świętujecie nadejście radości. W prosty sposób powiedz dziecku, że Wielkanoc jest pamiątką zwycięstwa życia nad śmiercią. Przedszkolakowi można już opowiedzieć **historię zmartwychwstania** Chrystusa.

Wielkanoc dla dzieci to także czas dużej radości i zabawy: prezentów od Zajączka, Śmigusa Dyngusa, czekoladowych jajek. Nie warto im tego żałować!

Wielkanoc oznacza odrodzenie i zmartwychwstanie, dlatego jej symbolem jest **jajko – symbol nowego życia**. Stąd przy wielkanocnym stole dzielimy się jajkiem podczas śniadania oraz jemy z niego potrawy, a także malujemy pisanki wielkanocne, które poświęcimy w wielkanocnym, wiklinowym koszyczku. Wkładamy do niego:

- chleb – symbolizuje ciało Chrystusa;
- jajko – symbol życia;
- baranka – przypomina o tym, że Chrystus odkupił nasze grzechy, a my jesteśmy zaproszeni na ucztę pańską;
- zajączka – jest symbolem odradzającej się przyrody, wiosny i płodności;
- wędlinę – symbol dostatku;
- ser – jest symbolem przyjaźni między człowiekiem a siłami przyrody;
- przyprawy, np. chrzan – przypomina mękę Pańską, symbolizuje też siłę fizyczną;
- sól – chroni przed zepsuciem;
- ciasto – symbol umiejętności i doskonałości.

Tradycje Wielkanocne

Do najpopularniejszych wielkanocnych tradycji należy udział w Niedzieli Palmowej oraz święcenie pokarmów w Wielką Sobotę. Jeżeli wybieracie się ze święconką do kościoła, a dzieci jest dwoje, licz się z tym, że każde z nich będzie chciało nieść ten wielki skarb. Wcześniej ustal w domu kolejność: jedno dziecko niesie udekorowany koszyczek do kościoła, a drugie wraca z nim do domu. A może lepszym rozwiązaniem będą dwa małe koszyczki?

Tradycje wielkanocne: zajączek wielkanocny

To taki wiosenny św. Mikołaj, tradycja, która ma wielkopolski rodowód. Nawet jeżeli jej nie praktykujecie, maluch prędzej czy później dowie się od innych dzieci, że omija go taka atrakcja. Dlatego warto ją wprowadzić do naszych domów, bo sprawia ogromną frajdę.

W wielkanocny poranek dzieci **szukają koszyka albo jajek**, które zostawił dla nich zajączek. Możesz je ukryć w ogrodzie albo w domu. Nie przesadzaj z zawartością niespodzianki, z samym szukaniem jest sporo zabawy – to mogą być na przykład czekoladowe jajka i kurczaczki ukryte w różnych miejscach mieszkania. Postaraj się, aby prezent nie był trudny do odnalezienia. Zbyt długie poszukiwanie może skończyć się łzami.

Tradycje wielkanocne: Śmigus-dyngus

Trzy-, czteroletniemu dziecku możesz wytłumaczyć, skąd się wzięła nazwa śmigus-dyngus, czyli **lany poniedziałek**. Opowiedz, że kiedyś były to dwa osobne zwyczaje. Nazwa „śmigus” wzięła się od uderzania (śmigania) po ciele gałązkami z palmy wielkanocnej. Miało to zapewnić szczęście. A z polewaniem wodą związany był tylko dyngus.

Lany poniedziałek to duża atrakcja! Trochę chlapania zaraz po przebudzeniu, kiedy jeszcze jesteście w piżamach (wtedy szybko można się przebrać), rozrusza zaspaną rodzinę i **uszcęśliwi malucha**. Z przedszkolakiem, który już przed rokiem zaznał smaku dyngusa, warto wcześniej (np. wieczorem poprzedniego dnia) ustalić zasady zabawy, żeby nie wymknęła wam się spod kontroli. Uprzedź malucha, że goście, którzy was tego dnia odwiedzają, powinni być wyłączeni z tej zabawy – no, chyba że sami wykażą się inicjatywą. Miłego świętowania!

<https://mamotoja.pl/jak-rozmawiac-z-dziecmi-o-wielkanocy,wielkanoc-artykul,2500,r1p1.html>

Przedszkolak i bajki telewizyjne

(Anna Adamiec – www.szkolnictwo.pl)

Dzieci w wieku przedszkolnym oglądają różne bajki, a ich upodobania w tym zakresie są bardzo różnorodne. Typowania dzieci w tym zakresie dotyczą zarówno bajek tzw. "łagodnych" o ciepłym, pogodnym nastroju, jak i bardziej dynamicznych, z elementami walki. Dzieci zwracają w nich uwagę na dynamiczną akcję, humor i oryginalność pomysłów bohaterów. Do ulubionych należy zaliczyć również bajki, które pokazują przemoc i różnego rodzaju agresję. Dużo scen przemocy zawierają nawet niewinne z pozoru kreskówki Walta Disneya, w których skutki agresji są dla ofiary przejściowe, a jako negatywne następstwo dla agresora bardzo często występuje zorganizowany lub przypadkowy odwet. Te dwie cechy powodują, że omawiane filmy dobrze pełnią funkcję rozrywkową, a wadliwie - wychowawczą. Mały telewidz, oglądając takie kreskówki, widzi tyle przemocy, że w efekcie przyzwyczaja się do myśli, że jest ona powszechna także wśród ludzi w świecie rzeczywistym. Do bajek nasyconych przemocą i agresją, a najczęściej wskazywanych przez dzieci w badaniach Iwony Samborskiej należą: Power Rangers, Jonny Bravo, Atomówki, Gwiezdne wojny. Dziecko oglądając powyższe kreskówki telewizyjne, styka się zarówno z agresją fizyczną w postaci używania broni oraz walki wręcz, jak również z agresją werbalną.

Przedszkolaki chętnie naśladują bohaterów bajek telewizyjnych zarówno w ich działaniu, jak i wypowiedzianiu się. Wkraczając w świat zmysłowej fantazji i wyobraźni, nieświadomie naśladują swoich ulubieńców z ekranu, utożsamiają się z nimi i używają stosowanych przez nich określeń. Przez takie naśladownictwo uczą się zachowań społecznych w dorosłym życiu. Dzieci "udają" podczas samodzielnych zabaw w swoim pokoju lub podczas pobytu w przedszkolu. Najbardziej widoczne są zachowania wyrażające się w postaci różnych przejawów walki i agresji skierowanej na członków rodziny. Najczęściej przeciwnikiem w tej walce, zainicjowanej przez bohatera telewizyjnego, staje się rodzeństwo albo rówieśnicy w przedszkolu. Tego typu zachowania przejawiają głównie chłopcy, widać też duże różnice w nasileniu, zależne od wieku. Dzieci starsze nie reagują tak spontanicznie i żywiołowo na prezentowane w telewizji wydarzenia jak pięciolatki, które wykazują dużą kumulację tego typu zachowań(...). Zdecydowanie ujemną stroną języka bajek telewizyjnych jest duże natężenie głosu mówiących, który niekiedy przeobraża się w język piskliwy, a nawet wrzaskliwy. Innym przykładem są zachowania prezentujące magiczne, nadprzyrodzone zdolności, którymi nasycony jest nierealny świat bajek. Przemawiają one do wyobraźni dziecka, wywołują zaciekawienie światem i pobudzają do myślenia. Bardziej podekscytowane tymi zjawiskami są dzieci młodsze. U sześciolatków poszerza się krąg zainteresowań poznawczych, wzrasta chęć obserwacji otoczenia w realnym życiu i zdobywanie wiedzy o nim. Dlatego dzieci sześciolatnie identyfikując się z bohaterami bajek i naśladując ich fikcyjne przygody, przenoszą je do świata rzeczywistego (nie zawsze zdając sobie z tego sprawę).

Wśród magicznych czynności, które dzieci chętnie naśladują, znajdują się także ich rodzaje, jak: latanie, czarowanie, zmiana kształtu, wyglądu własnego ciała. O charakterze zachowania dziecka decyduje np. treść oglądanej przez niego bajki. Należy ciągle przypominać rodzicom i opiekunom o konieczności sprawowania kontroli nad doborem odpowiednich treści programowych dla dzieci, wzorowania się na modelach prezentujących zachowania społecznie akceptowane.

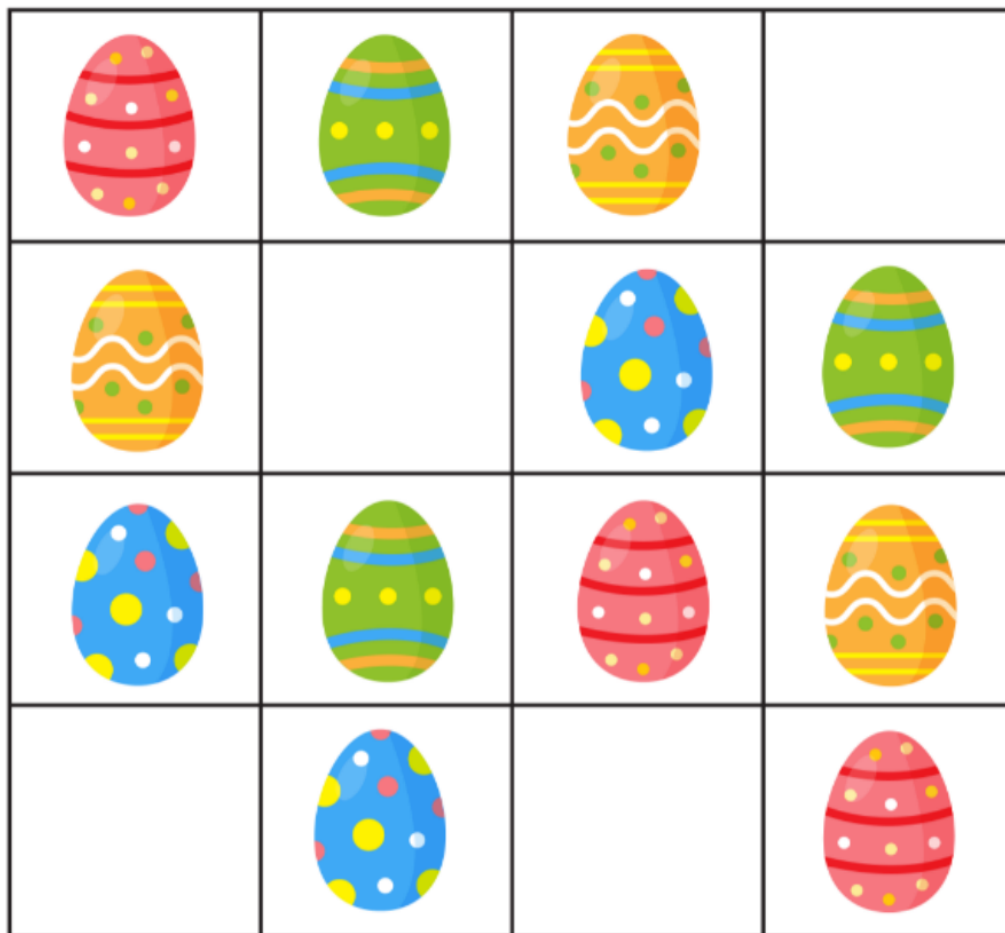
BUŁECZKI DROŻDŻOWE

- Drożdże instant wymieszać bezpośrednio z mąką, następnie dodać cukier, sól oraz ciepłe mleko i delikatnie zacząć mieszać składniki. Dodać żółtka i po połączeniu składników i krótkim wyrabianiu dodać miękkie masło. Wyrabiać aż ciasto będzie gładkie i elastyczne, ok. 15 minut.

- Z drożdży świeżych należy wcześniej zrobić rozczyn: drożdże o temperaturze pokojowej rozetrzeć z łyżeczką cukru, aż się rozpuszczą. Potem dodać 2 łyżki mąki i połowę ciepłego mleka. Dokładnie wymieszać i odstawić na 10 - 15 minut do wyrośnięcia. Rozczyn dodać do mąki, następnie wsypać resztę cukru, sól oraz wlać resztę mleka. Zacząć mieszać składniki, dodać żółtka a na koniec miękkie masło. Dokładnie wyrobić elastyczne i gładkie ciasto (około 15 minut, aż będzie odchodzić od ręki). Przykryć ściereczką i odstawić w ciepłe miejsce do wyrośnięcia, na około 1 i 1/2 godziny.
- Wyłożyć ciasto na stolnicę, chwilę wyrobić pozbywając się pęcherzy powietrza, uformować wałek i podzielić go na 16 równych części.
- Jeśli robimy bułeczki z nadzieniem: rozplaszczyc pierwszy kawałek ciasta w dłoniach na placek, nałożyć 2 łyżeczki nutelli, dokładnie zlepić brzegi ciasta, następnie uformować w dłoniach zgrabny wałeczek.
- Jeśli robimy bułeczki bez nadzienia: z każdego kawałka ciasta formujemy zgrabny wałeczek.
- Uformowane bułeczki układać na 2 blaszkach do pieczenia wyłożonych papierem z zachowaniem odstępów. Odstawić na około pół godziny do wyrośnięcia.
- Piekarnik nagrzać do 190 stopni C. Wierzch bułeczek posmarować ostrożnie roztrzepanym jajkiem (za pomocą pędzelka).
- Piec kolejno każdą blaszkę przez ok. 15 minut na złoty kolor.

**WYTNIJ PISANKI I PRZYKLEJ TAK, ABY W KAŻDYM POZIOMYM
RZĘDZIE ZNAJDOWAŁY SIĘ 4 RÓŻNE PISANKI.**

Opracowały

Aleksandra Bogaty i Paulina Piechowska